

Anders-Lennart på ^{gult} rött papper

Äntligen hade han kommit fram. Detta var insekternas heliga stad. Det var här ifrån som de en gång hade regerat över världen, då innan människorna hade funnits. De hade varit dinosauriernas, fiskarnas ock de nu utdöda tutofonernas herrar. Ock nu var alltså Anders-Lennart här i staden som, på den tiden, hade varit världens centrum. Vovilon. Staden låg några kilometer söder om den stad som flera tusen år efter insekternas maktperiod hade gått till ända, blivit en av mänsklighetens arkitekturiska storhetsbevis, nämligen Petra. Idag bodde bara, de som bland insekterna allmänt kallades, Konkarna kvar i Vovilon. Konkarna livnärde sig på att leta rätt på, ock tvätta Miniblomflugornas kånkenryggsäckar. Därav namnet. Det låg nämligen till så här: Alla miniblomflugor lever i 24 timmar. Därefter dör de av undernäring. För när en miniblomfluga föds, utrustas den med en kånkenryggsäck som innehåller föda. Denna föda räcker i 24 timmar. Ock eftersom miniblomflugor är mycket dumma ock outvecklade varelser som endast lever för att reta människor till $\frac{1}{2}$ vansinne, klarar de inte av att skaffa mer föda än den som finns i ryggsäckarna. När sedan flugorna dött kommer en konkare ock hämtar ryggsäcken samt flugans dagbok. Konkaren tar dessa till Vovilon där miniblomflugans, ock därmed kånkenryggsäckens, dag noggrant dokumenteras. Väskan rengörs därefter noga ock skickas sedan till någon av konkarnas "miniblomflugsutfodringsbyråer" runt jorden. Där den sedan ges till en nyfödd miniblomfluga. Detta tillvägagångssätt har pågått sedan år 537 f kr. Konkarna har därmed ett mycket betydande register över kånkenryggsäckarnas underliga vägar genom århundrandena ock tillvaron. Just när Anders-Lennart var vid "Kånken-Insuget", dit ryggsäckarna första anländer, kom t ex en ryggsäck från en fluga som endast levtt i 20 timmar. Den hade blivit ihjälslagen av Stina-Astrid, 89 år, från Ödeshög i Östergötland, Sverige. Det intressanta med den ryggsäcken var att den tillhört en annan fluga, vilken för övrigt även den dött efter bara 20 timmar, som blivit mosad inne i Leonardo da Vinci's näsa. Den, väskan alltså, hade även blivit utsatt för betydande slitage i Platon's weekend-åsna's matsmältningsorgan o s v o s v.

Konkarna var mycket historiemedvetna insekter, så de hade inte förändrat stadens ursprungliga utseende något. De restaurerade bara då ock då men utseendemässigt flyttade man ca 15 000 år tillbaka i tiden när man gick in i "Entréernas Grotta". Denna grotta upplystes av det ryska mineralvattnet Drafna. Detta mineralvatten tappades på flaska i Tjernobyl. Därav anledningen till att konkarna kunde använda flaskorna som lampor. Flaskorna stod bakom "lampskärmar" av extremt tunn bivaxfilm. Detta vax var tillverkat av de nu utdöda Filmbina. De hade specialicerat sig på att göra just bivaxfilm, som huvudsakligen användes av Tuggarbin. De i sin tur använde denna film till att kväva ock packetera in bl a mamutar i. Offren tuggade sedan bina i sej allt eftersom deras magar kallade på mer föda.

Grottan mynnade ut i en stor sal. Det var i denna sal som man som utomstående kunde betraktra konkarnas arbete med sammanställning av kånkenryggsäckarnas historia. Alltifrån Kånken-Insuget till distributionscentralen som av konkarna kallades "Go - Goare - Goast". Härifrån skickades ryggsäckarna ut till de olika byråerna.

Efter denna sal gick man igenom en kort, slingrande gång till "Vovilon-Grinden". Här började det egentliga Vovilon. Staden låg nere i en, som människorna trodde var en, vulkankrater. Detta gjorde att staden hade solljus på dagarna precis som om den skull funnits ute på vilken slätt som helst, med undantag av den helt transparenta bivaxfilmen som satt $\frac{1}{2}$ -vägs upp i kratern. Denna var till för att inga insektstuggande, bevingade nötter, fåglar eller vad som helst skulle kunna ha ett 24-timmars gardenparty i staden. Denna typ film såg ovanifrån ut som granit så dessa bevingade varelser kom aldrig på idén att försöka ta sej igenom den, för att på så sätt utvidga sina marker. Filmen gjorde även så att regnvattnet direkt forsade till vattenkanalerna utan att först ta vägen in i Vovilon ock svämma över staden.

Staden var i varje detalj en fröjd för varje insektsöga. Ock inget annat i denna värld kommer ens kilomil i närheten av den, vad gäller arkitektur eller hantverk. Varje del av staden var från början byggd för en sorts insekter ock präglades av sin arts arkitektur, sinne ock byggnadskonst in i minsta detalj.

½-vägs till sidan 3...

Man kan säga att Vovilon inte bara var en stad, utan en samling av alla insekters huvudstäder. Varje huvudstad utgjorde alltså en stad i den ofantliga staden Vovilon. Här hade, under insekternas maktperiod, alla insektsrasers främsta representater ur alla yrken samlats, diskuterat och regerat. Nu levde alltså bara konkarna här, men varje dag kom miljontals insekter från olika arter till staden för att inspireras, få lite historisk bakgrund eller bara för att, som Anders-Lennart, sitta på ett café och drömma. Så än idag kunde man faktiskt uppleva den atmosfär som vilat över staden för 10 000-tals år sedan.

Mitt inne i Vovilon låg "Storhetens Museum" där man visade film, grejer och hade föredrag om storhetsverk, betydelsefulla händelser och liknade kuligheter, där Vovilon spelat en avgörande betydelse. Just när Anders-Lennart var i staden pågick en utställning med tillhörande dokumentärfilm om de myggor och flugor som invaderade Egypten före Israels folks uttåg därifrån. Dessa svärmar hade nämligen utfodrats av konkarna. De hade oxå peppat upp sej inför detta, som av insekterna kallades, "Fly n' Eat-Mission" just i Vovilon. Denna "mission" var del 1 och 2 av Insekternas Sista Stordåd som finns att läsa mer om i 2 Moseboken, kapitel 8. Del 3 av detta Stordåd var gräshoppsinvasionen, av insekterna kallad "Hop n' Eat-Mission", var inte med på denna utställning. För den som vill verka mer insatt finns del 3 av Stordådet omtalat i 2 Moseboken, kapitel 10. Filmen var tagen av manskapet och behandlade tiden i Vovilon före "missionen", själva tillslaget och efterspelet då alla dråpliga (!) scener omtalades i Vovilon. Efterspelet hölls av förståliga skäl^ av konkarna, som även sammanställt materialet till dokumentären.

Efter denna hisnande och kunskapshaglande runda i Storhetens Museum tyckte han att det var dax för Café O K B. O K B står för OstronKnäckarBaggen, som ni säkert redan listat ut. Här serverades, rätt igen från er sida, ovanligt stora och kittliga ostron tillsammans med väl tilltagna och saftiga kaffe-bönspajer. Här kände Anders-Lennart för första gången en smula hemlängtan. Denna gången tyckte t o m han att det skulle bli kul att se ett ostron garva ihjäl sig. En stark känsla av stolthet smög sig över honom där han satt och filosoferade. Han var ju den förste riktige Ostronknäckarbaggen som satt sin fot på detta café efter människans inträde på den stora scen som av latinarna kallas Tellus. Härifrån skulle han skriva hem. Vad imponerade de skulle bli i byn när de fick klart för sig att han, Anders-Lennart, var på Deras café i Vovilon. Då kanske det skulle gå upp för dom att livet trots allt var lite mer än att knäcka ett ostrons psyke och äta helgkvällsmåltider tills man såg ut som en ostronknäckarbaggsboll...

...end, endare, endast...

created by: Mr

^ = alla som ville verka mera insatta förstår detta. För övriga som trodde de var tillräckligt insatta = oförstående: **Läs Källställen!**

Thank!! to: Heliz - som gav mej uppslaget till Ostronknäckarbaggarna. Liza - som tjatade på mej så jag satte mej ner och skrev den här smörjan... Mr Senilo - för kokta och välstekta idéer.